

[Sønderby]

på et tidligt tidspunkt sagt, at vi ville vurdere det. Hr. Gade sagde, at SF til efteråret ønsker at få den med. Det har hr. Gade lov til at ønske, men det er regeringen, der fremlægger en finansieringsplan, og jeg kan ikke tro, at hr. Gade allerede på det tidspunkt kan vide, hvor stor en indflydelse handelsgødning har.

Hr. Gade var så venlig at henvise til et brev, der var kommet fra Danmarks Havfiskeriforening. Jeg bliver så nødt til at gøre opmærksom på her, at den indstilling, jeg har givet både i udvalget og her fra talerstolen, dækker hele venstres folketingsgruppe.

Lone Dybkjær (RV):

I betragtning af tidspunktet skal jeg ikke holde nogen meget lang tale.

Som venstres ordfører har været inde på, er der jo foregået en rimelig lang diskussion i udvalget, men det synes jeg faktisk også sagen fortjener. Vi har hørt, at der er tale om meget store investeringer inden for landbruget. Man kan diskutere, hvor store de er, men det er i hvert fald noget, der hedder milliarder og ikke bare tusinder af kroner, og derfor fortjener det naturligvis også, at vi arbejder alvorligt med sagen.

Med det beslutningsforslag, der foreligger her, har vi taget fat på den ene halvdel af problemstillingen med hensyn til nitratforureningen, og vi lægger – og det er en vigtig side af beslutningsforslaget – op til at få et beslutningsgrundlag for den anden del, nemlig handelsgødningen. Derfor er der nævnt en række forsknings-, udviklings- og udredningsopgaver, sådan at vi kan få belyst tingene noget bedre, så vi kan træffe nogle bedre beslutninger end dem, vi er i stand til at træffe i dag, hvor vores viden ikke er god nok. Det er en meget vigtig ændring i forhold til tidligere, at vi får præciseret disse forsknings- og udviklingsopgaver.

Den anden meget vigtige ændring, der er sket af principiel art – jeg er godt klar over, at der også var forskning med i den første, oprindelige handlingsplan – knytter sig til miljøreglementet, og dér skal man navnlig hæfte sig ved de tre linjer, der står under punkt A, nemlig at »foranstaltningerne udmøntes i miljøreglementet og udformes således, at der ikke stilles krav om anvendelse af

bestemte materialer, men krav om anlæggenes funktion«.

Dette vil gøre det muligt at finde mange flere fleksible og meget billigere løsninger inden for landbruget, løsninger, som vil sætte lige så meget ind over for forureningen som de mere firkantede løsninger, og løsninger, der vil være meget billigere og utvivlsomt mere økologiske. Det er den anden meget vigtige ting, som vi har fået understreget i dette beslutningsforslag, og som jeg tror gør, at landbruget meget nemmere vil kunne leve med det, når man først får set nærmere på det, også fordi det selv får mulighed for indflydelse. De skal bare løse opgaven; vi fortæller dem altså ikke, hvordan den skal løses.

En tredje meget vigtig ting, der er kommet ind, er, at der er taget mere hensyn til de små brug. Det er selvfølgelig navnlig det, der står under punkt B, og det var jo netop dér, hovedproblemet lå. Ved at stille de meget strenge krav, som der stilles her til, at tingene skal bringes i orden, var der en risiko for, at de små brug ikke kunne klare det. Det, der står i punkt B, er ikke, at de har fået udsættelse for tid og evighed, men at vi specielt vil behandle netop den side noget nærmere, og det får vi jo så lejlighed til, både når vi diskuterer finansieringen, og når vi senere hen diskuterer, hvad det er, vi skal finde ud af.

Det, der ikke blev løst her, er spørgsmålet om finansieringen. Jeg synes, diskussionen har været interessant, og nu, da statsministeren er her, kan man sige, at den har været interessant i den forstand, at det har været en sektordiskussion. Jeg hører til dem, der synes, at regeringen burde anlægge nogle helhedsbetragtninger, når den fremsatte sine forslag, og dermed også angive, hvordan man skulle betale disse ting, men vi har stort set kun fået betragtninger i retning af, at det i hvert fald ikke er dette område, der skal betale, og dette synspunkt kender vi inden for alle områder, hvad enten det er energi, landbrug eller andet – »det er ikke mit område, der skal betale«. Det er nok hovedgrunden til, at dette spørgsmål ikke er løst. Vi, der skulle stå bag dette her, ville ikke komme med nogen erklæring om, at vi ville tage pengene et eller andet sted inden for regeringens budget, og vi radikale ville slet ikke, for vi er udmærket klar over, hvem der senere hen kunne risikere at skulle finde de penge.